

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0444 van 24 juni 2014
in de zaak 1011/0240/SA/1/0209

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9310 Aalst, Achterstraat 43
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 november 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 30 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem van 31 mei 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een vleesveestal, quarantainestal en een sleufsilos en voor het aanleggen van verhardingen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 2 mei 2011 met nummer S/2011/0035 de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uitgesteld.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Alle procespartijen hebben een aanvullende nota ingediend met betrekking tot het door de Raad in voormeld arrest van 2 mei 2011 ambtshalve opgeworpen middel.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 juli 2012, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging op verzoek van de procespartijen verdaagd is naar de openbare terechtzitting van 27 augustus 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram DE SMET, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH, die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ████████ verzoekt met een aangetekende brief van 11 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 februari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomenende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 18 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een vleesveestal, quarantainestal en een sleufsilos, en het aanleggen van verhardingen”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan 'Oudenaarde', gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 tot en met 30 maart 2010, dienen de verzoekende partijen twee bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert ongunstig op 18 maart 2010.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert voorwaardelijk gunstig op 22 maart 2010.

Op 22 april 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem volgend standpunt in:

“...
...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het van kracht zijnde gewestplan.

...
...

Het departement Duurzame Landbouwwontwikkeling stelt dat de aanvrager op vandaag niet beschikt over een volwaardig landbouwbedrijf. Het is evenwel een opstart van een zelfstandige landbouwer en het college wenst dit alle kansen te geven in agrarisch gebied. De aanvrager zal zijn activiteiten uitbreiden en zodoende groeien tot een volwaardig landbouwbedrijf. De inplanting zal voor de onmiddellijk aanpalende gronden zorgen voor een inzaaiing van weiden ipv akkers die de erosieproblematiek aldaar merkkelijk zal verbeteren.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 17 mei 2010:

“...
...

De nieuwe gebouwen zijn naar schaal en inplanting aanvaardbaar in het agrarisch gebied aansluitend op het woonlint. Ook de hinder voor omwonenden zal door een moderne bedrijfsvoering op een aanvaardbaar peil blijven als de voorziene activiteiten voornamelijk gericht zouden zijn op de agrarische productie.

Uit het advies van het Departement Landbouw en Visserij blijkt echter dat het bedrijf te weinig gericht zou zijn op agrarische productie en dat de gebouwen in de eerste plaats in functie staan van veehandelsactiviteiten. Deze landbouwaanverwante activiteit kan beperkt toegelaten worden bij een bestaande landbouwzetel in agrarisch gebied, maar kan niet aanvaard worden als volledig nieuwe inplanting.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem weigert, omwille van het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, op 31 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De directie Economie, Landbouw en Platteland van het provinciebestuur, dienst Landbouw en Platteland, adviseert gunstig op 6 september 2010.

In zijn verslag van 23 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting op 21 september 2010 beslist de verwerende partij op 30 september 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“...

Ook de hier gevraagde activiteiten, die zowel agrarisch als para-agrarisch zijn, zijn ruimtelijk aanpasbaar op deze plek.

Het huidige bedrijf van de aanvrager is gelegen te Anzegem in een woongebied met landelijk karakter en blijkt ingesloten door residentiële bebouwing. Appellant beweert terecht daardoor niet verder te kunnen uitgroeien tot een volwaardig bedrijf en zoekt daarom een nieuwe locatie. De huidige locatie blijkt inderdaad veel te klein om aldaar tot een volwaardig bedrijf te kunnen komen.

Het advies van het Departement Landbouw en Visserij stelt dat het bedrijf te weinig gericht zou zijn op agrarische productie en dat de gebouwen in de eerste plaats in functie staan van veehandelsactiviteiten.

Deze landbouwaanverwante activiteit kan volgens voormeld advies van het Departement Landbouw en Visserij beperkt toegelaten worden bij een bestaande landbouwzetel in agrarisch gebied, maar kan niet aanvaard worden als volledig nieuwe inplanting. Deze stelling wordt niet bijgetreden, aangezien hiermee de activiteit gelijkgeschakeld wordt met zonevreemde activiteiten. Hetgeen hier gevraagd wordt is ontegensprekelijk op zijn plaats in agrarisch gebied. Hetgeen beoogd wordt is immers een courant vleesveebedrijf, waarbij de landbouwactiviteiten op termijn de bovenhand zullen halen.

...

Momenteel heeft de aanvrager slechts 62 runderen vleesvee. Het betreft bijgevolg een nog klein vleesvee- en veehandelsbedrijf, dat vanuit de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling niet als volwaardig kan beschouwd worden voor het inplanten van een nieuwe vestiging.

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden, gelet op de ontwikkelingsplannen van dit bedrijf, en gelet op het gegeven dat volwaardigheid / leefbaarheid van een bedrijf slechts een beoordelingscriterium vormt voor het al dan niet toestaan van een bedrijfswoning, wat hier niet gevraagd wordt.

Uit het dossier blijkt dat de aanvrager ook de intentie heeft om het bedrijf op een kwalitatieve manier in het landschap te integreren, hiervoor werd door de provinciale landbouwkamer een Landschapsbedrijfsplan opgemaakt. Op die manier zal dit door de mens gevormde landschap een nieuw element kunnen opnemen, een nieuw element dat zal meewerken aan de verdere instandhouding van dit landschap.

Tevens wordt het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bijgetreden dat de omvorming van de omliggende gronden die met deze aanvraag zal gepaard gaan de erosiebestrijding ten goede zal komen.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden:

Aangezien er geen afvoer voorzien is van het hemelwater dat op de nieuwe betonverharding terechtkomt, moet dit kunnen afwateren naar de onverharde randzones om te infiltreren.

De sleufsilo moet waterdoorlatend zijn en voorzien worden van een first-flush afvoersysteem voor meststoffen naar een opvangput zodat verontreiniging van het grondwater vermeden wordt.

Vooraleer overgegaan wordt tot de aanleg van het rietveld dient het ontwerp te worden geoptimaliseerd.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 2 mei 2011 met nummer S/2011/0035 geoordeeld dat de verzoekende partijen tijdig bij de Raad beroep hebben ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De Raad heeft met het arrest van 2 mei 2011 met nummer S/2011/0035 geoordeeld dat de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereist belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun eerste middel roepen de verzoekende partijen de volgende schendingen in:

“...van artikelen 2.1.2 §3, 4.3.1 § 1, 1° b en artikel 4.3.1 § 2 Codex, artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en ... van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

In een eerste onderdeel wijzen de verzoekende partijen er op dat artikel 4.3.1, §2 VCRO bepaalt dat voor het onderzoek naar de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening rekening moet worden gehouden met onder andere de schaal, de hinderaspecten en aandachtspunten in verband met gezondheid.

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij met de bestreden beslissing in een gaaf open ruimtegebied een niet-verantwoorde nieuwe inplanting vergunt met een schaalbreuk.

De verzoekende partijen stellen voor de inplanting te laten aansluiten bij de bedrijfswoning aan de overzijde van de weg.

Verder hebben de verzoekende partijen kritiek op de eventuele reukhinder en geluidsoverlast als gevolg van de veehandel en op de aantasting van het uitzicht.

De verzoekende partijen vrezen een toenemend risico op wateroverlast en hebben kritiek op de onduidelijkheid over het aantal dieren.

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij uit het oog verliest dat hun woningen gelegen zijn op respectievelijk 30 en 100 meter van de nieuwe site.

Vooraf ten opzichte van de tweede verzoekende partij zal een nieuwe bedrijfsvoering, zoals vermeld in de motivering van de bestreden beslissing, niets afdoen aan de hinder die zal ontstaan, terwijl er nu geen hinder is.

Verder wijzen de verzoekende partijen er in dit onderdeel van het eerste middel op dat er geen absolute zekerheid is dat het bedrijf in de toekomst 'leefbaar zelfstandig' zal worden en dat de verwerende partij volledig voorbijgaat aan de locatie van de te bouwen exploitantenwoning, terwijl de tweede verzoekende partij dit onder de aandacht gebracht heeft in haar bezwaar door voor te stellen deze woning te laten aansluiten bij het woonlint en pas dan de stallen verderop in het agrarisch gebied te bouwen.

Volgens de verzoekende partijen is het in het kader van de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening nuttig en noodzakelijk om rekening te houden met de later te bouwen exploitantenwoning en blijft de verwerende partij in gebreke het bezwaar hierover van de tweede verzoekende partij te bespreken.

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij de bezwaren van de verzoekende partijen onzorgvuldig behandelt en minstens kennelijk onredelijk de bestreden beslissing neemt.

In een tweede onderdeel verwijzen de verzoekende partijen naar artikel 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO dat bepaalt dat de vergunningverlenende overheid rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

Volgens de verzoekende partijen is artikel 2.1.2, §3 VCRO hierbij van belang.

De verzoekende partijen wijzen er op dat de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats een open ruimtegebied is en dat volgens het ruimtelijk structuurplan van de gemeente de bouwplaats gelegen is in een zogenaamd open koutergebied.

De verzoekende partijen menen dan ook dat het project strijdig is met de in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan uitgedrukte beleidsvisie.

Zij menen dat motieven met betrekking tot een beleidsmatig gewenste ontwikkeling, die afwijken van het richtinggevend gedeelte van een structuurplan, minstens ook hun basis moeten hebben in een onvoorziene ontwikkeling van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten, zonder de doelstelling met betrekking tot een duurzame ruimtelijke ontwikkeling in het gedrang te brengen.

In casu weerhoudt de verwerende partij, volgens de verzoekende partijen, geen onvoorziene bijzondere ontwikkelingen om de bestreden vergunning te verlenen, zodat de motivering niet afdoende is en de verwerende partij onzorgvuldig beslist heeft.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“... ”

In een eerste middelonderdeel stellen verzoekers meer precies dat de deputatie onvoldoende rekening hield met de bestaande ordening van de onmiddellijke omgeving, en dat er een overmatige hinder van de op te richten gebouwen en toekomstige bedrijfsvoering zal zijn, minstens dat de deputatie haar beoordeling hieromtrent niet voldoende motiveerde.

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State voldoet de deputatie aan haar motiveringsplicht wanneer:

... ”

Daarnaast stelt deze vaste rechtspraak verder:

... ”

- *Wanneer duidelijk de ruimtelijke motieven waarop de beslissing steunt, worden weergegeven is aan de motiveringsplicht van de deputatie voldaan. Daarbij is geen negatieve motivering omtrent de niet relevante feitelijke gegevens vereist, noch is vereist dat de deputatie op alle beroepsgrievens of bezwaren antwoordt.*

- *In het kader van het haar opgelegde wettigheidstoezicht is het niet de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling van een goede ruimtelijke ordening in de plaats van deze van de deputatie te stellen.*

Vooreerst is in casu duidelijk aan de motiveringsplicht voldaan:

“De goede ruimtelijke ordening

... ”

De motieven waarop de deputatie zich steunt worden duidelijk weergegeven. De beoordeling van de GSA wordt bijgetreden. Het ontwerp voorziet in een verantwoorde inplanting en er zal geen overmatige hinder voor omwonenden zijn, mede door het voorziene groenscherm en de moderne bedrijfsvoering. De motivering is draagkrachtig en niet mis te verstaan.

Het feit dat verzoekers zich niet kunnen vinden in de beoordeling van de ruimtelijke ordening zoals in de bestreden beslissing gemaakt, heeft niet tot gevolg dat de bestreden beslissing onregelmatig is, aangezien deze inhoudelijke beoordeling onder de discretionaire bevoegdheid van de deputatie valt.

De deputatie merkt op dat alle actoren in de vergunningsprocedure de aanvraag positief beoordelen inzake inplanting en uitvoering: zowel het CBS, de GSA als in beroep de deputatie.

De enige discussie omtrent huidige aanvraag betrof de vraag of er wel een volwaardig landbouwbedrijf zou worden gerealiseerd. Deze vraag dient positief beantwoord te worden, en doet daarnaast weinig ter zake zoals door de deputatie opgemerkt:

“... ”

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden, gelet op de ontwikkelingsplannen van dit bedrijf, en gelet op het gegeven dat volwaardigheid / leefbaarheid van een bedrijf slechts een beoordelingscriterium vormt voor het al dan niet toestaan van een bedrijfswoning, wat hier niet gevraagd wordt.”

In de bestreden beslissing worden summier, doch afdoende de ruimtelijke motieven weergegeven waarop de deputatie zich steunde om de vergunning af te leveren:

“De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn advies, dat de nieuwe gebouwen naar schaal en inplanting aanvaardbaar zijn in het agrarisch gebied, daar ze ingeplant worden, aansluitend op het hier bestaande woonlint. Dit standpunt wordt bijgetreden: deze locatie sluit aan bij de kern, waardoor de impact op de open ruimte beperkt wordt. Tevens wordt bijgetreden dat de eventuele hinder voor omwonenden door de moderne bedrijfsvoering op een aanvaardbaar peil blijven. De door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar hieraan gekoppelde voorwaarde dat dit slechts geldt onder voorwaarde dat de voorziene activiteiten voornamelijk gericht zijn op de agrarische productie, wordt niet bijgetreden. Ook de hier gevraagde activiteiten, die zowel agrarisch als para-agrarisch zijn, zijn ruimtelijk aanpasbaar op deze plek.”

De schaal en inplanting zijn aanvaardbaar. Er dient inderdaad vastgesteld te worden dat de voorgestelde loodsen geenszins ongebruikelijk zijn bij een moderne agrarische bedrijfsvoering. Zij worden daarenboven ingeplant aansluitend bij het bestaande woonlint om de openruimtecorridor zo weinig mogelijk aan te snijden, en tevens ingeplant zo dicht als mogelijk bij de hoofdbedrijfszetel.

Door de wijze waarop het ontwerp is geconcipieerd, en rekening houdend met moderne en gangbare bedrijfstechnieken, wordt aldus besloten dat de hinder voor omwonenden op een aanvaardbaar peil zal blijven. Mocht dit later niet het geval blijken, staat het verzoekers vrij om dit via een burgerrechtelijke procedure te doen naleven.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt voldoet de aanvraag aan alle vereisten.

B.

In een tweede middelonderdeel menen verzoekers dat de deputatie geen rekening hield met de beleidsmatig gewenste ruimtelijke ontwikkelingen, meer bepaald dat de geplande constructies afbreuk doen aan een in het GRS aangeduid openruimte gebied.

Dit is geenszins zo.

Uit de motivering van de beslissing blijkt duidelijk dat de deputatie wel degelijk overweegt dat huidig voorgesteld project aansluit bij de bestaande bebouwing, zodat de openruimtecorridor zo min mogelijk wordt aangesneden:

... ”

Daarenboven kan een overweging uit een structuurplan nooit als beoordelingsgrond voor een vergunningsaanvraag dienen.

“Art. 2.1.2. §7.

....”

De deputatie mocht de aanvraag aldus niet toetsen aan bepalingen uit een structuurplan.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“... ”

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State dient de marginale toetsingsbevoegdheid van een administratief rechtscollege als volgt te worden begrepen:

... ”

De motivatie van de Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen steunt ontegensprekelijk – verzoekende partijen betwisten dit immers niet – op juiste feitelijke gegevens en zij heeft op basis daarvan in alle redelijkheid geoordeeld dat de aangevraagde gebouwen naar schaal en inplanting in agrarisch gebied aanvaardbaar zijn, daar ze ingeplant worden aansluitend op het bestaande woonlint.

Verzoekende partijen verliezen uit het oog dat de aanvraag gelegen is in agrarisch gebied en niet in een woonzone. Het is geenszins onwettig, wel integendeel, dat er een schaalbreuk bestaat tussen gebouwen gelegen in agrarisch gebied en die moeten geschikt zijn voor de landbouw en gewone huizen gelegen in het woongebied.

Verwerende partij hoeft niet in te gaan op bezwaren die irrelevant zijn voor de beoordeling van de aanvraag. De hoeveelheid dieren, de geurhinder en geluidsoverlast t.g.v. de veehandel heeft niets te maken met de stedenbouwkundige aanvraag, maar houdt uitsluitend verband met de exploitatie van de inrichting (milieuvergunning).

In een tweede onderdeel bekritisieren verzoekende partijen volkomen ten onrechte het feit dat de provincie Oost-Vlaanderen niet op afdoende wijze zou rekening hebben gehouden met het richtinggevend gedeelte van het structuurplan van de gemeente Wortegem-Petegem. Immers, artikel 2.1.2, §7 VCRO bepaalt :

... ”

Bovendien heeft verwerende partij reeds gesteld dat de impact van de voorziene inplanting op de open ruimte beperkt blijft, aangezien aansluiting wordt gezocht bij het bestaande woonlint. De aanvraag is dan ook niet onverenigbaar met het open koutergebied, zoals terecht geoordeeld wordt door verwerende partij.

...”

4.

In hun wederantwoordnota herhalen de verzoekende partijen dat de verwerende partij in gebreke blijft rekening te houden met het door de tweede verzoekende partij in haar bezwaar naar voor geschoven alternatief en alleen maar stelt dat in de toekomst de landbouwactiviteiten de bovenhand zullen halen.

Het is volgens de verzoekende partijen kennelijk onredelijk nu reeds rekening te houden met elementen, die nu niet kunnen worden getoetst, zoals deze landbouwactiviteiten.

Beoordeling door de Raad

1.

De percelen, waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn gelegen in agrarisch gebied, en de verwerende partij moet, krachtens artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening onderzoeken.

Of de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening moet tevens blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt daarbij over een discretionaire bevoegdheid en de Raad kan en mag zijn beoordeling met betrekking tot de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

Bij de legaliteitsbeoordeling van de bestreden beslissing kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of de vergunningverlenende overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor de aanvraag onderzocht moeten worden.

2.

De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat de verwerende partij een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

De bestreden beslissing is afdoend gemotiveerd met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening.

Wanneer de verwerende partij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO beslist over een bij haar ingesteld administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt zij op als orgaan van het actief bestuur en niet als administratief rechtcollege.

Bij de behandeling van het administratief beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag volledig.

De motiveringsplicht van de verwerende partij impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

De verzoekende partijen maken niet voldoende duidelijk dat er een bovenmatige hinder zal ontstaan door de bouwen van de vergunde constructies en er mag van hen een grote tolerantie verwacht worden ten aanzien van bestemmingsconforme constructies.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun tweede middel roepen de verzoekende partijen de volgende schendingen in:

“... van artikel 4.2.19 Codex, alsmede de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en ... van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

De verzoekende partijen menen dat de derde aan de bestreden vergunning verbonden voorwaarde niet voldoende precies is.

Ze wijzen er op dat de verwerende partij pas in de conclusie van de bestreden beslissing het rietveld vermeldt en dat dit veld niet ter sprake komt bij de watertoets.

Volgens de verzoekende partijen is niet duidelijk welk ontwerp moet worden geoptimaliseerd.

Zij menen dat de aanvrager naar goeddunken kan optimaliseren en dat de voorwaarde dus ruimte laat voor interpretatie met betrekking tot de uitvoering van de vergunning.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“... ”

Deze voorwaarde verwijst naar het advies van de dienst Landbouw en Platteland van de provincie van 6 september 2010 (...).

De dienst stelde dat het percolatierietveld een goede manier is om afvalwater te verwerken, doch dat de technische uitvoering van het rietveld, zoals voorzien op de plannen, niet correct is.

Zij nodigt de aanvrager uit om technische informatie bij de dienst in te winnen alvorens het rietveld uit te voeren.

De voorwaarde werd in de bestreden vergunning inderdaad in enigszins algemene bewoording geformuleerd.

De reden hiervoor is eenvoudigweg dat de aanleg van het rietveld niet vergunningsplichtig is (aangezien er geen aanmerkelijke reliëfwijziging voor nodig is), zodat de aanvrager hier zonder enige vergunning kan beslissen het rietveld anders uit te voeren.

De voorwaarde dient dan ook aanzien te worden in dit licht, namelijk eerder om de aanvrager attent te maken op het advies en het aanbod van de dienst Landbouw en Platteland, dan bedoeld te zijn als een absolute bepaling van de maten en wijze van uitvoering van het rietveld, zonder hetwelke de vergunning niet uitvoerbaar zou zijn.

Aangezien werken aan het rietveld niet vergunningsplichtig zijn, kunnen hieromtrent dan ook geen absolute voorwaarden in de vergunning worden opgenomen.

De opmerking van verzoekers als zou het niet duidelijk zijn over welk ontwerp het gaat dat dient te worden geoptimaliseerd – het ontwerp van het rietveld, of van de ganse site - is niet ernstig. Uit de formulering van de zin is het evident dat het ontwerp van het rietveld is dat best wordt aangepast.

...”

3.

De tussenkomenende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

De Deputatie beschikt in haar uitoefening van administratieve beroepsinstantie over de volheid van bevoegdheid.

Verzoekende partij tracht middels dit middel twijfel te zaaien over een element dat meer dan duidelijk en precies is.

Een rietveld, meer bepaald een percolatieveld betreft duidelijk een bijkomstigheid aan de beoogde werkzaamheden. Een rietveld kent enkel en alleen 1 welbepaalde functie, namelijk de zuivering van water.

Kortom, een rietveld en de optimalisatie ervan, betreffen meer dan duidelijke elementen nu een optimalisatie enkel en alleen betrekking heeft op de uitbouw en de werking ervan namelijk de zuivering van water. Hierover is geen enkele discussieruimte open!

Een optimalisatie van een rietveld is bijgevolg duidelijk, bijkomstig en meer dan precies en een niet voor discussie vatbare voorwaarde.

Voor zoveel als nodig is het niet vermetel te vermelden dat verzoekende partij geen enkel belang bij dit middel heeft en hierover geen enkel nadeel wordt geponeerd.

...”

4.

In hun wederantwoordnota wijzen de verzoekende partijen er op dat de aanleg van een rietveld wel vergunningsplichtig is, zodat de opgelegde voorwaarde helemaal niet als een wenk kan gelden.

De verzoekende partijen menen bijkomend dat wanneer blijkt dat zij belang hebben bij een vernietiging, zij niet hoeven aan te tonen dat zij belang hebben bij een middel.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.2.19, § 1 VCRO bepaalde, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing:

“§1. Onverminderd de voorwaarde van rechtswege in de zin van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1991, kan het vergunningverlenend bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden.

Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.

Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.

Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.”

De verzoekende partijen bekritisieren één van de drie voorwaarden, namelijk met betrekking tot het percolatierietveld.

De Raad oordeelt, op basis van de gegevens in het dossier, dat het rietveld 2 meter op 4 meter groot is, met een diepte van 0,50 meter, en dat het omwille van de verhouding ten opzichte van de andere vergunde handelingen, slechts een zeer miniem onderdeel is van de bestreden beslissing.

Verder oordeelt de Raad dat er, gelet op de inhoud van het dossier, voor de tussenkomende partij, aanvrager van de vergunning, geen enkele twijfel kan bestaan over de inhoud van deze voorwaarde, die klaar en duidelijk is en die enkel en alleen kan slaan op de stelling van de directie Economie, Landbouw en Platteland van de verwerende partij dat het percolatierietveld wel een goede manier is om afvalwater te verwerken, maar dat (alleen) de technische uitvoering van het rietveld, zoals voorzien op de plannen, niet correct is, zodat deze directie aan de tussenkomende partij vraagt bij haar technische informatie in te winnen alvorens het rietveld uit te voeren.

De Raad oordeelt bovendien dat deze voorwaarde niet de volledige verleende bestreden vergunning in het gedrang kan brengen, omdat ze slechts betrekking heeft op een duidelijk afsplitsbaar deel van de vergunning

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

C. Derde middel

1.

In hun derde middel roepen de verzoekende partijen de volgende schendingen in:

“... van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, ... van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij onvoldoende onderzoekt in welke mate de bestaande bedrijfszetel van de tussenkomende partij, aanvrager van de vergunning, in Anzegem nog aangewend kan worden voor de bedrijfsvoering.

De verzoekende partijen menen dat de huidige inplanting van het bedrijf in Anzegem niet strijdig is met de gewestplanbestemming en dat de tussenkomende partij, aanvrager van de vergunning, niet aantoont dat het onmogelijk is om daar uit te breiden.

Bovendien menen de verzoekende partijen dat de verwerende partij onvoldoende ingaat op de door hen geuite bezwaren, maar zich louter beperkt tot de stelling dat de huidige locatie te klein blijkt.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“... ”

De ontwikkelingsmogelijkheden van de huidige bedrijfszetel van de aanvrager maken echter geen deel uit van het voorwerp van de aanvraag en zijn daarenboven geen ruimtelijke overwegingen.

De deputatie diende dan ook geenszins met deze feitelijkheden rekening te houden bij de beoordeling van huidige aanvraag.

De overweging uit de bestreden beslissing waarnaar verzoekers verwijzen: “Het huidige bedrijf van de aanvrager is gelegen te Anzegem in een woongebied met landelijk karakter en blijkt ingesloten door residentiële bebouwing. Appellant beweert terecht daardoor niet verder te kunnen uitgroeien tot een volwaardig bedrijf en zoekt daarom een nieuwe locatie. De huidige locatie blijkt inderdaad veel te klein om aldaar tot een volwaardig bedrijf te kunnen komen.”, dient dan ook aanzien te worden als een overtollig motief.

Zoals hierboven reeds gesteld dient de deputatie geenszins in te gaan of te antwoorden op elk bezwaar of beroepsargument.

Zeker bezwaren in verband met niet-relevante feitelijke gegevens (de huidige bedrijfsvoering van aanvrager) dienen niet door de deputatie beantwoord te worden.

“... ”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“... ”

Verwerende partij komt wel degelijk tegemoet aan het bezwaar van verzoekende partijen door te stellen dat het huidig bedrijf van verzoeker in tussenkomst wordt ingesloten door residentiële bebouwing en daardoor niet kan uitgroeien tot een volwaardig bedrijf.

Verzoekende partijen betwisten de juistheid van deze vaststelling niet, zodat het motief geenszins kennelijk onredelijk is of steunt op een onzorgvuldige feitenvinding en de beslissing kan dragen.

“... ”

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog:

“... ”

Verwerende partij houdt voor dat de ontwikkelingsmogelijkheden van de huidige bedrijfszetel geen deel uitmaken van het voorwerp van de aanvraag en tevens geen ruimtelijke overwegingen zijn. De overwegingen omtrent de huidige bedrijfszetel worden afgedaan als een overtollig motief.

Nochtans bepaalt art. 1.1.4 Codex heel duidelijk :

“... ”

Deze bepaling houdt eveneens in dat rekening dient te worden gehouden met de ordening van de bestaande zetel: door de aanvraag wordt nl. tot op heden open ruimte

aangesneden zodat een ruimtelijke afweging dient gemaakt met betrekking tot de bestaande zetel.

Wanneer tussenkomende partij stelt dat verzoekende partijen de juistheid van het feit dat het huidig bedrijf wordt ingesloten en daardoor niet kan uitgroeien tot een volwaardig bedrijf, niet betwisten, doet zij de waarheid geweld aan. Het volstaat te verwijzen naar het punt 1 hierboven: "de onmogelijkheid tot uitbreiding wordt bezwaarlijk aangetoond".

...

Beoordeling door de Raad

Artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bevat de voorschriften voor de gebouwen die toegestaan zijn in agrarisch gebied.

Noch in dit artikel, noch in de VCRO is de verplichting opgenomen om, bij het starten van een nieuw landbouwbedrijf, te onderzoeken of het reeds bestaand landbouwbedrijf al dan niet over uitbreidingsmogelijkheden beschikt.

Dat de verwerende partij dit vaststelt, louter op basis van de door de tussenkomende partij als aanvrager van de vergunning in het aanvraagdossier verstrekte gegevens, zonder dit nader te onderzoeken, getuigt dan ook niet van een onzorgvuldig onderzoek van het dossier en evenmin van een onredelijke beoordeling.

Het door de verzoekende partijen bekritiseerd citaat van de bestreden beslissing ("*Het huidige bedrijf van de aanvrager is gelegen te Anzegem in een woongebied met landelijk karakter en blijkt ingesloten door residentiële bebouwing. Appellant beweert terecht daardoor niet verder te kunnen uitgroeien tot een volwaardig bedrijf en zoekt daarom een nieuwe locatie. De huidige locatie blijkt inderdaad veel te klein om aldaar tot een volwaardig bedrijf te kunnen komen.*") is een overtollig motief van de bestreden beslissing, dat op geen enkel ogenblik enig ruimtelijk motief bevat voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

De Raad verwerpt daarom ook deze kritiek van de verzoekende partijen.

Bovendien oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen verkeerdelijk stellen dat de verwerende partij hun tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren moet beantwoorden.

De verwerende partij beslist over een georganiseerd administratief beroep, dat devolutieve werking heeft, waardoor de verwerende partij beslist op basis van een eigen beoordeling van de aanvraag, zonder daarbij gebonden te zijn door aangewende argumenten en/of adviezen in de voorafgaande administratieve procedure.

Het derde middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 juni 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS